نظام اعتقادی شیعه؛ حرمت بیعت امام با طاغی قبل از اتمام حجت و مسأله تقیه

نکته ی دیگر مربوط به روایتی بود که از کمال الدین جناب صدوق خواندم. یکی از نقطه‌های عطف مهم در نظم عقیده شیعه، زمان صلح سبط اکبر امام مجتبی سلام الله علیه است. وقتی صلح صورت گرفت خیلی حرف‌ها شد. ببینید در تاریخ زمان‌هایی هست که سرنوشت ساز است. نقطه عطفی در جریانات است. خب بعد از اینکه صلح صورت گرفت، اعتراضاتی کردند. حضرت در جواب چه فرمودند؟ فرمودند این کار من از آن چه آفتاب بر آن تابیده بالاتر است. بعد فرمودند: «أَمَا عَلِمْتُمْ أَنَّهُ مَا مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا وَ يَقَعُ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ لِطَاغِيَةِ زَمَانِهِ... إِلَّا ابْنِ سَيِّدَةِ الْإِمَاءِ»[1]. صحبت این روایت شد. روایت عال العالی بود.

نکته‌ای که به ذهنم آمد، عرض کنم این بود: این جور نیست که «الّا و یقع فی عنقه بیعة» را بگوییم و رد شویم. اصلاً این جور نیست. اینکه می‌گوییم منظومه فکری شیعه، باید همه چیزهای آن را در نظر بگیرید. خب این حدیث را بگیرید و بگویید «ما منا احد الّا و فی عنقه بیعة لطاغیة زمانه» و تمام! پس امام بیعت می‌کنند، چون «لیس منا»! اصلاً این جور نیست. یکی از واضحات و مسلمات واضح نزد شیعه این است که می‌گویند برای امام معصوم حرام است بدون اینکه بر امت اتمام حجت کنند، با طاغی بیعت کنند. این جور نیست که بگوییم «لیس منا اهل البیت الّا و فی عنقه بیعة لطاغیة زمانه» و خلاص! نه، بر امام معصوم حرام است. حجت خدا است؛ بر او حرام است که با طاغی زمان بیعت کند. بله، وقتی اتمام حجت کرد که من این را قبول ندارم، من با این بیعت نمی‌کنم، بعد شرائط جلو رفت و شرائط تقیه آمد، آن وقت «التقیة دینی و دین آبائی» می‌شود. این خیلی مهم است.

---

[1] كمال الدين و تمام النعمة نویسنده : الشيخ الصدوق جلد : ۱ صفحه : ۳۱۶

بازبینی #3
ایجاد شده 29 نوامبر 2025 13:11:46 توسط ... .
به روزرسانی شده 25 فوریه 2026 14:52:23 توسط ... .